

De tovertheepot

PAUL BIEGEL MET ILLUSTRATIES VAN
STERRE VAN DER TAK

Kijk voor meer informatie over Paul Biegel op paulbiegel.com

Kijk voor meer leuke kinder- en jeugdboeken van de Gottmer Uitgevers Groep op gottmer.nl

Eerste druk 2024

© 1973, 2024 tekst erven Paul Biegel

© 2024 illustraties Sterre van der Tak

© 2024 voor deze uitgave:

Uitgeverij J.H. Gottmer / H.J.W. Becht BV, Postbus 317, 2000 AH Haarlem

e-mail: info@gottmer.nl

Vormgeving: Studio Nico Swanink

ISBN 978 90 257 7999 3

NUR 273

Dit verhaal verscheen voor het eerst in de verhalenbundel *Het olifantenfeest* onder de naam 'De malle-dromentheepot'.

Alle rechten voorbehouden.

Tekst- en datamining zijn niet toegestaan.

GOTTMER
Haarlem

Mevrouw mol had een prachtig huis.

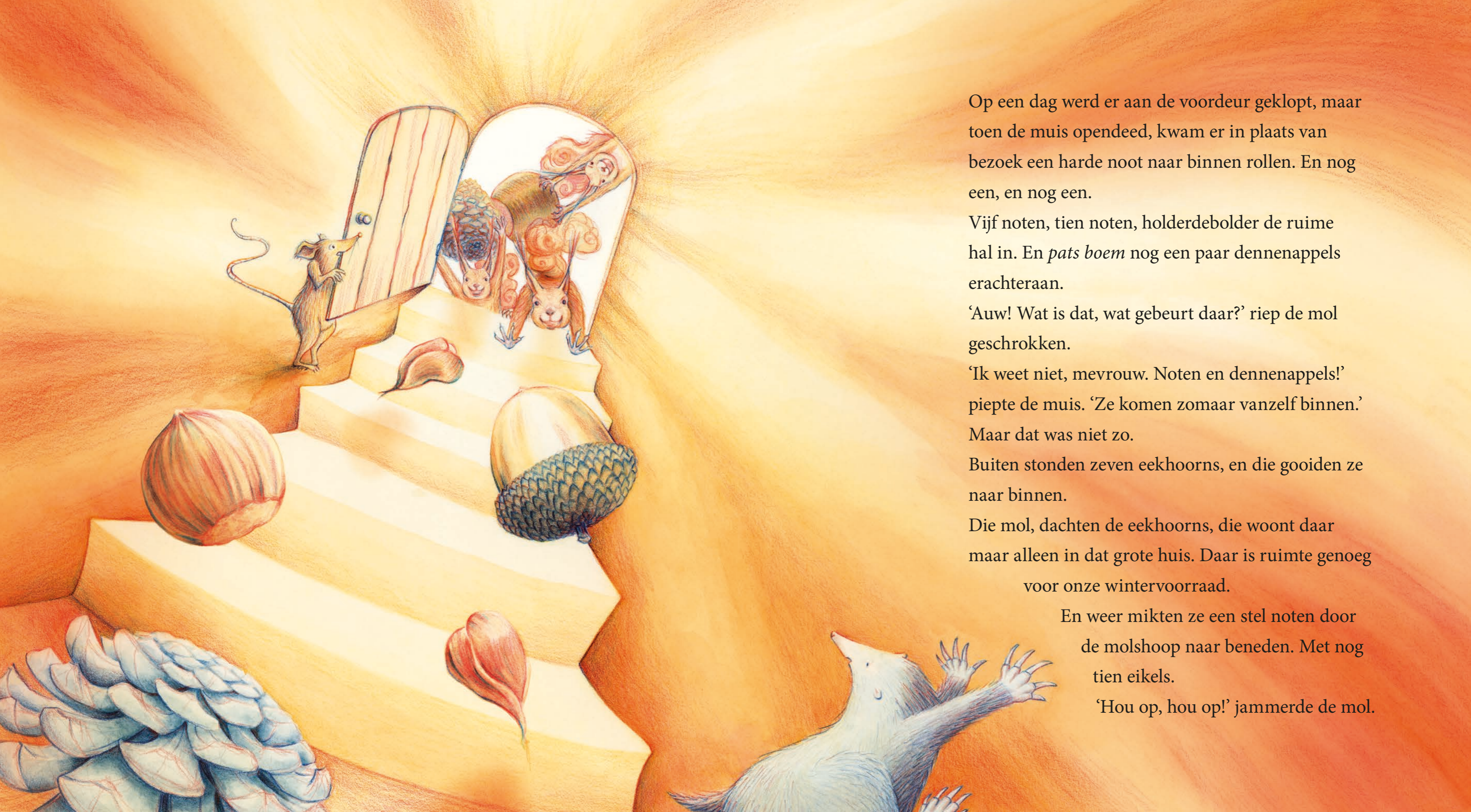
Onder de grond natuurlijk, want daar wonen mollen. Drie kamers, een ruime hal, een keukentje, en boven de grond een grote molshoop; daar zat de voordeur.

Het was er erg mooi, maar erg eenzaam.

Daarom vroeg de mol aan de muis of hij niet bij haar wilde komen wonen. 'Je krijgt een eigen kamertje,' zei de mol, 'en dan moet je voor mij koken.' 'Goed,' zei de muis. Maar het was pikkedonker in het mollenhuis, want mollen gebruiken nooit licht. 'Zo kan ik niet koken,' zei de muis, 'en ik bots overal tegenaan. Tegen de muren en tegen u. Stel dat ik met een hete pan loop...' Toen kreeg de muis licht in de keuken, en licht op zijn kamertje, en ze woonden erg prettig samen.

Op een dag werd er aan de voordeur geklopt, maar toen de muis opendeed, kwam er in plaats van bezoek een harde noot naar binnen rollen. En nog een, en nog een.

Vijf noten, tien noten, holderdebolder de ruime hal in. En *pats boem* nog een paar dennenappels erachteraan.

‘Auw! Wat is dat, wat gebeurt daar?’ riep de mol geschrokken.

‘Ik weet niet, mevrouw. Noten en dennenappels!’ piepte de muis. ‘Ze komen zomaar vanzelf binnen.’ Maar dat was niet zo.

Buiten stonden zeven eekhoorns, en die gooiden ze naar binnen.

Die mol, dachten de eekhoorns, die woont daar maar alleen in dat grote huis. Daar is ruimte genoeg voor onze wintervoorraad.

En weer mikten ze een stel noten door de molshoop naar beneden. Met nog tien eikels.

‘Hou op, hou op!’ jammerde de mol.